

духъ отъ океана, защото това е невъзможно, но ние мислимъ, че можемъ да направимъ тукъ нашия си въздухъ по-влажненъ.

И ето какъ можемъ да сторимъ това. Всички знаятъ, че подъ почвата има вода — подпочвена вода. Отъ тая вода извиратъ изворитѣ. Нея вадимъ съ кофе отъ бунаритѣ. Тя е скритото богатство, което трѣбва да извадимъ за общо народно ползуване. Знаемъ, какво нѣщо сж бунаритѣ за много населени мѣста, ала за нашата целъ тѣ малко ще ни помогнатъ, освенъ за напояване малки пространства зеленчукови градини. Ние искаме да обърнемъ внимание на единъ фактъ, а именно: **нивитѣ покрай залесенитѣ мѣста презъ сухитѣ лѣта сж по-весели отъ ония, които сж далечъ отъ горитѣ.** Разбира се, че при сравнението трѣбва да се гледа почвитѣ да сж горе-долу еднакви на дветѣ мѣста. Този фактъ се обяснява лесно по следния начинъ: дърветата пускатъ коренитѣ си дълбоко до подпочвената вода. Коренитѣ имъ изсмукватъ тая вода и я предаватъ въ листата. Въ листата водата не остава дълго време — тя се изпарява и пълни околния въздухъ съ водна пара. Въздухътъ става по-влажненъ и следователно повече водна пара ще се сгъстява въ почвата на нивитѣ.

Значи гората, дърветата, сж изобщо нѣщо като нашитѣ бунари — изваждатъ подпочвената вода, която е вече изгубена за земедѣлието, на повърхността, а тя се сгъстява въ почвата и пои културнитѣ растения.

Заклучението отъ това е, че ако искаме да имаме добро земедѣлие, трѣбва да пазимъ и развъждаме горитѣ. Чрезъ тѣхъ ние имаме най-силното сръдство за борба съ сушата, която, както бѣше тая година, причинява милиарди загуби на земедѣлието. А имаме обширни мѣста, които не сж нито за ниви, нито за пасища. За съжаление, тѣ не сж и гори, защото сме ги унищожили. Тѣзи мѣста трѣбва преди всичко да покриемъ съ гори и тогава нашитѣ наследници не ще се боятъ отъ сушата.

